

Wdrażanie polityki handlowej poprzez skuteczne przepisy i procedury przywozu i wywozu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie skutecznych przepisów i procedur przywozu i wywozu w ramach polityki handlowej (2007/2256(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 23 do 31, 95, 133 i 135,
- uwzględniając traktat lizboński z dnia 13 grudnia 2007 r. będący w trakcie ratyfikacji przez państwa członkowskie,
- uwzględniając konwencję, na mocy której utworzono Radę współpracy celnej, podpisaną w Brukseli w dniu 15 grudnia 1950 r. i obowiązującą od dnia 4 listopada 1952 r.,
- uwzględniając układ ogólny w sprawie cel i handlu (GATT) z roku 1994, a w szczególności jego art. V, VIII i X,
- uwzględniając deklarację ministerialną Światowej Organizacji Handlu przyjętą w Singapurze w dniu 13 grudnia 1996 r., a w szczególności jej punkt 21,
- uwzględniając deklarację ministerialną Światowej Organizacji Handlu przyjętą w Ad-Dauha w dniu 14 listopada 2001 r., a w szczególności jej punkt 27,
- uwzględniając decyzję przyjętą przez Radę Ogólną Światowej Organizacji Handlu w dniu 1 sierpnia 2004 r., a w szczególności jej załącznik D w sprawie warunków negocjacji w sprawie ułatwień wymiany handlowej,
- uwzględniając deklarację ministerialną Światowej Organizacji Handlu przyjętą w Hong Kongu w dniu 18 grudnia 2005 r., a w szczególności jej punkt 33 i załącznik E,
- uwzględniając sprawozdania grupy specjalnej i organu ds. rozstrzygania sporów ŚOH na temat sprawy (WT/DS315) Wspólnoty Europejskie - niektóre kwestie celne,
- uwzględniając rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 Rady z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny¹,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 19 lutego 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Zmodernizowany Kodeks Celny)²,

¹ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0049.

- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 70/2008/WE a dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie elektronicznego środowiska dla urzędów celnych i handlu¹
 - uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program działań dla cel we Wspólnocie (Cła 2013) (COM(2006)0201),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 marca 2005 r. zatytułowany "Reguły pochodzenia w preferencyjnych zasadach handlu – kierunki na przyszłość (COM(2005)0100),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 kwietnia 2008 r. zatytułowany „Strategia dotycząca rozwoju Unii Celnej” (COM(2008)0169),
 - uwzględniając projekt rozporządzenia (TAXUD 2046/2007) Komisji w sprawie reguł pochodzenia ogólnego systemu preferencji analizowany obecnie przez Komitet Kodeksu Celnego,
 - uwzględniając Międzynarodową Konwencję dotyczącą uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego (Konwencja z Kyoto) w formie zmienionej,
 - uwzględniając wniosek w sprawie decyzji Rady w sprawie przystąpienia Wspólnot Europejskich do Światowej Organizacji Celnej oraz tymczasowego wykonywania praw i obowiązków identycznych z prawami i obowiązkami członka tej organizacji (COM(2007)0252),
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe z dnia 15 czerwca 2007 r. Dyrekcji generalnej ds. podatków i Unii Celnej Komisji Europejskiej w sprawie przyszłej roli cel,
 - uwzględniając dokumenty z przesłuchań, jakie odbyły się w dniu 19 grudnia 2007 r. w komisji handlu międzynarodowego Parlamentu w sprawie "przepisów i procedur przywozu i wywozu w ramach polityki handlowej",
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0184/2008),
- A. mając na uwadze, że Unia Celna jest jednym z instrumentów historycznych, na których oparta została integracja gospodarcza i polityczna kontynentu europejskiego;
 - B. mając na uwadze, że pojęcia unii celnej i polityki handlowej współistnieją ze sobą,
 - C. mając na uwadze, że przepisy i procedury dotyczące przywozu i wywozu z Unii Europejskiej wciąż odgrywają zasadniczą rolę dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego,
 - D. mając na uwadze, że wspólna polityka handlowa przechodziła z biegiem lat poważne zmiany, które wymagały i wciąż wymagają ciągłego dostosowywania przepisów i procedur w dziedzinie wywozu i przywozu,

¹ Dz.U. L 23 z 26.1.2008, str. 21.

- E. mając na uwadze, że wspólna polityka gospodarcza może funkcjonować jedynie w oparciu o wydajne zasady i procedury z zakresu importu i eksportu towarów,
- F. mając na uwadze, że uproszczenie i unowocześnienie przepisów i procedur w dziedzinie przywozu i wywozu z Unii Europejskiej, a także na poziomie międzynarodowym stanowi strategiczne wyzwanie dla konkurencyjności handlowej,
- G. mając na uwadze napotykaną przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) specyficzne problemy związane z regułami i procedurami celnymi, stanowiące niejednokrotnie powód utrudnionego dostępu tychże przedsiębiorstw do handlu międzynarodowego i uniemożliwiające pełne czerpanie korzyści z możliwości udostępnianych w drodze globalizacji,
- H. mając na uwadze, że prawidłowe określenie klasyfikacji taryfowej, pochodzenia i wartości przywożonych towarów jest niezbędne dla właściwego zastosowania wspólnej stawki celnej, preferencji taryfowych, środków antydumpingowych i zwalczających subsydia, a także całego szeregu innych instrumentów polityki handlowej,
- I. mając na uwadze, że reguły i procedury celne zbyt restrykcyjne lub powolne utrudniają międzynarodową wymianę handlową i plasowane są przez operatorów gospodarczych, głównie MŚP, w kategorii głównych przeszkód pozataryfowych,
- J. mając na uwadze, że zmienia się rola służb celnych; zmiany polegają na przechodzeniu od pobierania należności celnych, ważnej funkcji, która jednak w ostatnich 20 latach uległa znacznemu ograniczeniu, do stosowania środków pozataryfowych, w szczególności środków związanych z bezpieczeństwem, do zwalczania towarów podrobionych, prania brudnych pieniędzy i handlu narkotykami i do stosowania środków związanych z ochroną zdrowia, środowiska i konsumenta, jak również pobierania podatku VAT i podatku akcyzowego przy przywozie lub zwolnienia z tych podatków przy wywozie oraz oczywiście poszanowania polityki handlowej Unii,
- K. mając na uwadze wysiłki podejmowane od roku 2004 w ramach Światowej Organizacji Handlu i dauhąńskiej rundy negocjacyjnej w celu negocjacji wiążącego porozumienia wielostronnego w zakresie ułatwień handlowych, a także trudności, jakie napotyka wiele państw rozwijających się na drodze do finansowania środków na granicach, które zostały zaproponowane w ramach tych negocjacji,
- L. mając na uwadze szczególne trudności, jakie napotykają kraje rozwijające się przy wdrażaniu skutecznych systemów celnych, zwłaszcza w dziedzinie infrastruktury, wyposażenia, a także w zakresie kształcenia i prawości personelu,
- M. mając na uwadze, że zasadniczy cel ułatwienia handlu powinien być powiązany z nie mniej istotnym celem skuteczności kontroli,
- N. mając na uwadze, że kwestie związane z bezpieczeństwem osób i towarów odgrywają coraz większą rolę w definiowaniu i stosowaniu zasad i procedur celnych, w szczególności przez niektórych głównych partnerów handlowych Unii,
- O. mając na uwadze, że europejskie normy ochrony konsumentów, w szczególności w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, powinny obowiązywać w stosunku do wszystkich produktów dopuszczonych do obrotu na rynku wewnętrznym, bez względu na ich pochodzenie,

- P. mając na uwadze istotne korzyści w zakresie skuteczności i szybkości związane z coraz częstszym zastosowaniem informatyki i innych nowoczesnych technologii przy dokonywaniu transakcji celnych i kontroli towarów,
- Q. mając na uwadze konieczność uwzględnienia ograniczeń w zakresie kompatybilności, związanych z korzystaniem z tego rodzaju wyposażenia, a także kosztów ponoszonych przez właściwe organy i podmioty gospodarcze w związku z jego użytkowaniem,
- R. mając na uwadze, że Traktat UE przewiduje, iż w ramach nowych celów podstawowych, określonych w art. 3 ust. 5 (obecnie art. 2 ust. 5 w formie zmienionej na mocy art. 1 ust. 4 Traktatu Lizbońskiego) w swoich stosunkach z pozostałymi częściami świata Unia Europejska czuwać będzie nad ochroną swoich obywateli; mając na uwadze, że traktat ten stanowi także, w ramach art. 3 ust. 2 (obecnie art. 2 ust. 2 w formie zmienionej na mocy art. 1 ust. 4 Traktatu Lizbońskiego), iż Unia Europejska gwarantuje swoim obywatelom istnienie obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości nieskrępowanego granicami państwowymi, w obrębie którego zapewnia się wolny przepływ osób przy jednoczesnym zachowaniu właściwych środków związanych między innymi z kontrolą granic zewnętrznych,
- S. mając na uwadze, że o ile zasady i procedury celne Unii są definiowane i przyjmowane na szczeblu wspólnotowym, ich skuteczne wdrażanie spoczywa na działaniu administracji krajowych w państwach członkowskich,
- T. mając na uwadze wagę roli odgrywanej przez Światową Organizację Cei w promowaniu rozwoju handlu poprzez prowadzenie międzynarodowej współpracy celnej,

Waga przepisów i procedur przywozu i wywozu

1. podkreśla znaczenie skuteczności zasad i procedur w zakresie przywozu i wywozu towarów we wdrażaniu polityki handlowej;
2. przypomina, że skuteczność wszelkich środków polityki handlowej zależy w dużym stopniu od zdolności Unii do zagwarantowania właściwego jej wdrażania; to samo odnosi się zwłaszcza do środków ochrony handlu i preferencji taryfowych każdego rodzaju przyznanych przez Unię różnym jej partnerom; przypomina, że środki nie mogące znaleźć zastosowania lub trudne do wprowadzenia w życie w zakresie ceł, są nieskuteczne w perspektywie handlu i mogą wywołać poważne zakłócenia konkurencji i liczne poboczne szkody gospodarcze, społeczne i/lub środowiskowe;
3. wyraża ubolewanie, że „wykonalność celna” niektórych inicjatyw polityki handlowej nie jest zawsze odpowiednio oceniana i uwzględniana; przypomina na przykład problemy napotkane w roku 2005 przy wdrażaniu memorandum porozumienia z Chinami z dnia 10 czerwca 2005 r. w sprawie importu tekstyliów i konfekcji;
4. wskazuje na konieczność usprawnienia koordynacji pomiędzy służbami Komisji odpowiedzialnymi za politykę handlową i politykę celną, szczególnie poprzez częstsze ich włączanie w ramy ekip prowadzących negocjacje z zakresu porozumień handlowych;
5. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na problemy, na jakie napotykają MŚP, w szczególności ułatwiając dostosowanie ich systemów informatycznych do systemów

stosowanych przez administracje celne przy jak najniższych kosztach oraz upraszczając warunki dostępu do statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego;

6. wyraża zadowolenie w związku z uznaniem Wspólnoty Europejskiej z dniem 1 lipca 2007 r. za pełnoprawnego członka Światowej Organizacji Ceł, co potwierdza jej kompetencję o charakterze międzynarodowym związaną z polityką celną i wyraźnie umacnia spójność wewnętrzną; zwraca się do Komisji o wsparcie tej organizacji;

Klasyfikacja taryfowa, wartość, pochodzenie i systemy gospodarcze

7. przypomina szczególne znaczenie zasad dotyczących klasyfikacji taryfowej, wartości i pochodzenia – preferencyjnego lub niepreferencyjnego towarów;
8. zachęca Komisję, aby nie zaprzestawała w wysiłkach mających na celu poprawę tych zasad, zarówno na szczeblu wspólnotowym jak i w porozumieniach wielostronnych Światowej Organizacji Handlu i Światowej Organizacji Ceł zmierzających do przejrzystości, przewidywalności, uproszczenia i skuteczności;
9. wyraża niezadowolenie w związku z utrzymującym się blokowaniem wielostronnych prac harmonizacyjnych z zakresu niepreferencyjnego pochodzenia towarów, które rozpoczęte zostały w roku 1995 na podstawie porozumienia w sprawie reguł pochodzenia zawartego w ramach rundy urugwajskiej; wyraża przekonanie, że taka harmonizacja umożliwiłaby bardziej skuteczne i sprawiedliwe stosowanie środków ochrony handlowej na świecie i lepsze wskazanie praktyk w zakresie oznaczania pochodzenia; zwraca się do Komisji o podjęcie wszelkich możliwych inicjatyw mających na celu wznowienie i zakończenie tych negocjacji zgodnie z zasadami ustanowionymi we wspomnianym porozumieniu;
10. odnotowuje wysiłki podjęte przez Komisję mające na celu zmodernizowanie i uproszczenie reguł pochodzenia preferencyjnego;
11. wyraża żal w związku z brakiem szerszego powiązania Parlamentu z odnośnymi pracami, uniemożliwiającym mu pomimo wagi i wysoce politycznego charakteru działań wcześniejszy wgląd w ramach procedury komitologii do projektu rozporządzenia Rady w sprawie stosowania ogólnego systemu preferencji taryfowych, analizowanego obecnie przez państwa członkowskie w ramach Komitetu Kodeksu Celnego; odnotowuje jednakże, iż przewidywane jest przeprowadzenie przez Komisję prezentacji tym zakresie przed przedmiotowo właściwą komisją parlamentarną;
12. odnotowuje poważny sprzeciw niektórych sektorów przemysłu wspólnotowego, jak na przykład przemysł tekstylny, odzieżowy i spożywczy wobec jednolitego stosowania kryterium wartości dodanej; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o uwzględnienie tych uzasadnionych słów krytyki w miarę możliwości;
13. przypomina, iż konieczne jest dokładne zadbanie, by preferencje przyznawane państwom beneficjentom w niektórych sektorach wrażliwych nie mogły być w sposób łatwy nieodpowiednio wykorzystywane na drodze zbyt elastycznych reguł pochodzenia na rzecz wysoce konkurencyjnych państw trzecich;
14. ubolewa nad faktem, że wspólnotowe systemy składów celnych oraz czynnego i biernego uszlachetniania są rzadko wykorzystywane przez europejskie przedsiębiorstwa ze względu na stopień ich skomplikowania; zwraca się do Komisji o zaplanowanie uproszczenia

systemów gospodarczych, wprowadzenia elastyczniejszych procedur i zniesienia dokumentacji w formie papierowej;

Ułatwienia handlowe

15. przywiązuje największą wagę do trwających od sierpnia 2004 roku negocjacji w ramach ŚOH w sprawie ułatwień handlowych; przypomina o znacznych korzyściach oczekiwanych od ambitnego porozumienia w tym zakresie obejmującego zmniejszenie kosztów transakcji, poprawę konkurencyjności i międzynarodowej atrakcyjności krajów rozwijających się i promowanie wymiany handlowej;
16. ma świadomość faktu, że w wyniku negocjacji w sprawie ułatwień handlowych kraje rozwijające się mogą być zmuszone do wdrożenia kosztownych lub trudnych do sfinansowania programów; uznaje więc za konieczne, by w ramach negocjacji końcowych państwa rozwinięte otwarcie zaangażowały się w dostarczanie pomocy technicznej i finansowej państwom rozwijającym się, w celu umożliwienia im finansowania kosztów dostosowania, zgodności i wdrożenia przyszłego porozumienia wielostronnego;
17. podkreśla wyjątkowo kooperacyjny charakter tych negocjacji, nie podlegających ewentualnym negocjacjom pobocznym z innymi podmiotami rundy dauhańskiej; wyraża przekonanie, że kwestia ułatwień handlowych mogłaby zostać sfinalizowana i wdrożona osobno bez tworzenia zagrożenia dla równowagi rundy; w związku z powyższym wnosi o wycofanie się ze zobowiązań łącznych;
18. wyraża poparcie dla włączenia w ramy wszelkich nowych porozumień o wolnym handlu negocjowanych przez Komisję działu „ułatwienie wymiany handlowej i współpracy celnej”, w myśl opinii przedstawionych w komunikacie z dnia 4 października 2006 r. zatytułowanego „Globalny wymiar Europy – Konkurowanie na światowym rynku - Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567);

Nowe zadania służb celnych

19. przypomina o konieczności wprowadzenia na poziomie Unii Europejskiej planu zwalczania podrabiania i piractwa; kładzie nacisk na konieczność zacieśnienia współpracy w tym zakresie wewnątrz Komisji, pomiędzy jej służbami odpowiedzialnymi za przepisy w zakresie własności intelektualnej, polityki handlowej i polityki celnej, a także z organami celnymi państw członkowskich oraz pomiędzy tymi organami;
20. wyraża zadowolenie z kompromisu osiągniętego pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją w zakresie mandatu negocjacyjnego w sprawie nowej umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrobionymi (*Anti-Counterfeiting Trade Agreement (ACTA)*). Umowa ta stanowi główną stawkę globalnej strategii handlowej Unii Europejskiej i stworzyłaby międzynarodowe ramy na wysokim poziomie w celu umocnienia egzekwowania praw własności intelektualnej oraz ochrony producentów przed plagiatem przemysłowym, a konsumentów przed zagrożeniem zdrowia i bezpieczeństwa w związku z wieloma przypadkami podrabiania;
21. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie działań niezbędnych do zapewnienia, że towary przywożone w celach handlowych na terytorium Unii Europejskiej spełniają europejskie normy ochrony konsumentów, w szczególności w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, aby zapobiec wprowadzaniu na rynek produktów lub substancji, które

mogłyby okazać się niebezpieczne dla konsumentów;

Niepokojący zwrot w kierunku praktyk ochronnych

22. uznaje prawo do niepokoju związanego z bezpieczeństwem osób i towarów, ale nalega na konieczność znalezienia złotego środka pomiędzy nadzorem i ułatwieniami, aby nie utrudniać zbyt znacznie i nadmiernie wymiany międzynarodowej; wyraża jednakże przekonanie, że służby celne odgrywają istotną rolę w pełnym i całkowitym wdrażaniu środków wspólnotowych zarówno w dziedzinie zdrowia, jak i ochrony środowiska i konsumentów, przy czym rola ta nie powinna być pomniejszana poprzez środki związane z ułatwieniami celnymi;
23. popiera ramy norm SAFE (ułatwienie i zabezpieczanie wymiany handlowej) przyjęte przez Radę Światowej Organizacji Celnej w roku 2005; w pełni zgadza się z opinią Światowej Organizacji Celnej, że "nie jest ani akceptowalne ani użyteczne, by kontrolować wszystkie wysyłki" oraz, że należy raczej wybrać skuteczne zarządzanie ryzykiem poprzez systemy informatyczne;
24. ubolewa nad faktem przyjęcia w lipcu 2007 r. przez kongres Stanów Zjednoczonych przepisów HR1 oraz jednostronnego przyjęcia przez Stany Zjednoczone wymogu prześwietlania wszystkich kontenerów przywożonych do tego kraju począwszy od roku 2012; wyraża wątpliwości co do skuteczności tych środków i ich zgodności z zasadami ŚOH; wyraża niepokój, że po wprowadzeniu w życie będą one hamować rozwój wymiany transatlantyckiej;
25. zauważa, że bezpieczna i pewna wymiana handlowa ma szczególne znaczenie w coraz bardziej zintegrowanej światowej gospodarce; zwraca się do grupy Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawczego (TLD) i do Komisji o wsparcie starań na rzecz oparcia uregulowań amerykańskich przewidujących skanowanie wszystkich kontenerów wysyłanych do Stanów Zjednoczonych na właściwej analizie ryzyka; zwraca się do Komisji o podniesienie tej kwestii zarówno przed Transatlantycką Radą Gospodarczą (TEC), jak i innymi organami, a także o przekonanie Stanów Zjednoczonych do zmiany stanowiska w sprawie; wzywa do propagowania wzajemnej uznawalności „upoważnionych operatorów gospodarczych” oraz norm bezpieczeństwa przyjętych przez Światową Organizację Cel (C-TPAT, normy SAFE);

Utrzymujące się braki w zakresie harmonizacji

26. przypomina, że zgodność systemu celnego Unii Europejskiej z wymogami ŚOH została zasadniczo potwierdzona w ramach procedury apelacyjnej przez organ rozstrzygania sporów ŚOH w ramach sprawy WT/DS315 i wyraża w związku z powyższym swoje zadowolenie;
27. stwierdza jednakże, że zarówno nasi partnerzy handlowi, jak i same europejskie podmioty gospodarcze życzą sobie większej harmonizacji pomiędzy administracjami krajowymi w zakresie wprowadzania w życie wspólnotowych przepisów celnych;
28. zauważa, że można niekiedy stwierdzić niekorzystne różnice pomiędzy państwami członkowskimi na przykład w zakresie poboru podatku VAT od przywozu, warunków uzyskania niektórych uproszczonych procedur, częstotliwości fizycznych kontroli towarów oraz sankcji;

29. wyraża przekonanie, że należy uczynić wszystko, aby zapewnić równe traktowanie podmiotów gospodarczych we wszystkich punktach wspólnotowego obszaru celnego, które jest niezbędne dla utrzymania integralności rynku wewnętrznego, ochrony interesów finansowych Unii, zachowania jej uprawnień zewnętrznych – zwłaszcza w zakresie polityki handlowej – a także dla przestrzegania zobowiązań międzynarodowych;
30. wyraża poparcie dla wszelkich inicjatyw mających na celu wzmocnienie spójności pomiędzy administracjami krajowymi, promowanie synergii, wdrażanie nowych systemów rozpowszechniania informacji, rozwijanie najlepszych praktyk oraz wymianę personelu i doświadczeń w celu umożliwienia tymże różnorodnym administracjom funkcjonowania w ramach postanowień uregulowań wspólnotowych w formie administracji jednolitej;
31. podkreśla w tym zakresie zasadnicze znaczenie takich instrumentów, jak zintegrowana taryfa celna (TARIC), wiążąca informacja taryfowa, wiążące informacje dotyczące pochodzenia oraz wspólne ramy zarządzania ryzykiem; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dalsze udoskonalanie tych instrumentów i zapewnienie ich sprawnego funkcjonowania;
32. kładzie nacisk na konieczność ujednoczenia prawa dowodowego lub określenia minimalnych wspólnych zasad, a także czuwania nad jednolitym stosowaniem przez 27 państw członkowskich wspólnotowych rozporządzeń w dziedzinie prawa celnego (w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003¹);
33. wzywa Komisję do zawierania w projektach przepisów precyzyjnych uregulowań z zakresu sankcji administracyjnych i karnych związanych z naruszeniem postanowień celnych określonych w art. 135 oraz w art. 280 TWE w formie zmienionej art. 2 pkt 45 i 276 Traktatu Lizbońskiego;
34. ubolewa z powodu obaw Komisji i państw członkowskich dotyczących planowania na tym etapie nowych struktur mających na celu zagwarantowanie jednolitego stosowania wspólnotowych przepisów celnych; wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do poważnego rozważenia kwestii unifikacji służb celnych Unii Europejskiej w celu przygotowania gruntu pod zaistnienie administracji wspólnotowej odpowiedzialnej za Unię Celną, co pozwoliłoby na bardziej wydajne stosowanie przepisów i procedur celnych w ramach całego obszaru celnego UE;

o

o o

35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Światowej Organizacji Cel, Światowej Organizacji Handlu oraz państwom przystępującym i kandydującym do członkostwa w tych organizacjach.

¹ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, str. 7.